

158 Gud, du sänder ditt regn

I Gud, du sän-der ditt regn ö-ver hus-tak och
 gå-tor och små-barn som pladd-rar och
 krax-an-de ska-tor och nå-gon som grå-ter och
 nå-gon som ler, och nå-gon som äls-kar och
 nå-gon som ber, men när det blir stil-la—
 — kan vi hö-ra:—
 Ett brus ge-nom trä-den, en vind fri och

2 Över ångest och sorg och kvadratmeterpriser,
och oron när ingenting hjälper mot kriser,
och de som har trasslat sig in i sig själv
och Petrus som vacklat en skärtorsdagskväll.
När regnet har stillnat kan vi höra: . . .

3 Över alla som tigger om mat och om pengar,
och alla som blivit ett ärendenummer,
och de som kom hit med en helt annan sed,
det regnar på alla som drömmer om fred.
Men när det blir stilla kan vi höra: . . .

4 Över småbarnsföräldrar som alltid är trötta,
och alla de starka om än lite nötta,
det regnar på dem som tror Gud inte finns,
och dem som har festat och ingenting minns.
Men när det blir stilla kan vi höra: . . .

5 Över tonåringarna med mjukhet och kanter,
och sörjande gamla och stilfulla tanter,
det regnar på bittra och ensamma män,
och bortkomna söner som aldrig går hem.
Men när det blir stilla kan vi höra: . . .

6 Och vi tackar för dagar när staden vår leker,
när jackan får falla i vårsol som smeker.
Se, bubblor av såpa flyr över en park,
som duvor som lättar från urtidens ark.
Och om vi är stilla kan vi höra: . . .

7 Ifrån gudshus och gator och människor i ånger
där viskas det böner och nynnas det sånger:
Må blommorna spira där regnet föll ned
Guds eviga kärlek i allting finns med!
Och om vill vill lyssna kan vi höra: . . .

Text: Ingrid B Melve **Översättning:** Gunilla Lindén
Musik: Solveig Spilling Bakkevig